
Тачрибаи сулҳи тоҷикон

Ношир: Ҳайати тадрукот Санаи интишор: 18 Ноябр, 2018 - 13:18

Манбаъ: https://president.tj/tajikistan/tajik_peacemaking_experience [1]

Мардуми Тоҷикистон таҳти роҳбарии сарвари ғамхору раҳнамои худ бо барқарорсозии сулҳу осоиш ба ҷомеаи мутамаддини ҷаҳонӣ роҳ ёфта, имконоти дар ҷаҳорҷӯи қонун ҳаллу фасл намудани ихтилофоти дохилиро нишон доданд.

Маҳз бо баракати сулҳу ошӣ якпорчагии Ватани азизи мо ҳифз гардида, имкони ба роҳ мондани зиндагии озоишта, амният ваҳдати сартосарӣ ва гузаронидани чорабиниҳои бузурги умумимиллӣ, ки ба тарғибу ташвиқи ғояҳои муттаҳидкунанда, баланд бардоштани ҳисси ифтихори миллӣ ва худшиносии ҳудудҳои мардум равона гардида буданд, ба даст омад.

Барои расидан ба ин ҳадафи оӣ Сарвари давлати тоҷикон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон тавонист, ки қувваҳои солими ҷомеа, аз ҷумла ҳизбу ҳаракатҳои сиёсӣ, сохторҳои фарҳангӣ ва иттиҳодияҳои ҷамъиятиро муттаҳид созад.

Иштироки фаъол ва саҳми арзандаи Созмони Милали Муттаҳид, Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо ва давлатҳои нозир чун Федератсияи Русия, ҷумҳуриҳои исломии Эрон, Афғонистон ва Покистон, ҷумҳуриҳои Қазоқистон, Ўзбекистон, Қирғизистон, Туркменистон ва дигар созмону давлатҳо низ, пеш аз ҳама, аз талоши сулҳҷӯӣ, дасту дили поки муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ва инчунин аз сиёсати хориҷӣ «дарҳои кушода»-и Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки баъдтар ба сатҳи «сиёсати бисёрсамтӣ» бардошта шуд, сарчашма мегирифт.

Таҷрибаи сулҳи тоҷикон яке аз бузургтарин сабақҳои мактаби сиёсатмадорӣ ва давлатдорӣ муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аст, ки ҳам дар дохили кишвар ва ҳам дар сатҳи ҷаҳонӣ мавриди таҳқиқу омӯзиш қарор гирифт. Таҷрибаи ба даст овардани сулҳи миёни тоҷикон ҳамчун намунаи нодири сулҳофарӣ ва ҳалли ихтилофи дохилӣ аз ҷониби ҷомеаи ҷаҳонӣ эътироф шуд ва ҳоло барои пешгирии чунин моҷароҳо дар ғушаҳои гуногуни ҷаҳон мавриди истифода қарор дорад.

Ин таҷрибаи таърихӣ ба Ватан ва ба макони зист баргардонидани қариб як миллион нафар гурезаҳо ва ташкил кардани ҳамгироии иҷтимоии онҳо аз тарафи ташкилоту созмонҳои бонуфуз, аз ҷумла Созмони Милали Муттаҳид, Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо ҳамчун модели нодири сулҳофарӣ эътироф гардид.

Аз ҷумла, Кофи Аннан, собиқ Дабири кулли Созмони Милали Муттаҳид, ки он солҳо ба таври мунтазам ва огоҳона раванди сулҳи тоҷиконро пайгирӣ мекард, пас аз анҷоми бомуваффақияти он дар яке аз ҷаласаҳои Шӯрои амнияти СММ таъкид намуда буд, ки «таҷрибаи сулҳи тоҷикон сазовори он аст, ки ҳама тарафа омӯхта шавад». Ва барои чунин натиҷагирӣ далел ҳам дошт. Зеро сулҳи Тоҷикистон яке аз амалиётҳои бобарори сулҳофаринии СММ ба шумор меравад. Муқовимати сиёсӣ ва низомӣ дар кишвари мо дар кӯтоҳтарин муддат дар севуним сол ё 1171 рӯз ба сулҳу ошӣ расид. Ҳол он ки низоъҳои дигар, аз қабилӣ низоъҳои арабӣ исроилиён, англисӣ ирландӣ, покистонӣ ҳиндӣ, қазияи Афғонистон ва ғайра солҳои сол идома доранд.

Сабаби аслии барори фаъолияти сулҳофаринии СММ дар Тоҷикистон, ба назари мо, дар он буд, ки талошҳои сулҳхоҳонаи саривақтии ин созмони бонуфузи байналмилалӣ ба манфиатҳои миллии ҳуди тоҷикон ва кишварҳои манфиатдори қазияи Тоҷикистон созгор омад. Идомаи муқовимати мусаллаҳона на танҳо ба манфиати тарафҳои даргири тоҷик набуд, балки ба манфиатҳои кишварҳои минтақа низ рост намеомад.

Далели он ки тарафҳои даргири қазияи Тоҷикистонро маҳз дарки зарурати ҳифзи манфиатҳои миллӣ ба сулҳу ошӣ ба музокирот водор сохта буд, ин аст, ки дар муҳимтарин санадҳои тоҷикӣ чараҳои музокирати сулҳи тоҷикон ба имзо расида буданд, як нукта гаштаю баргашта таъкид ёфтааст, ки тарафҳо «барои таъмини риояи манфиатҳои олии халқ ва давлати тоҷик азми қатъӣ дошта, бо дарки хатари ҳалокатбори муқовимати низоми сиёсӣ ва масъулияти бузурги худ барои ояндаи халқ ва давлати тоҷик... ба созиш расиданд». «Мо - гуфта буданд Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Кобул рӯзи 19 март соли 1995 - манфиатҳои олии мардуми тоҷик ва мамлакати азияткашидамонро ба инобат гирифта, ба хоҳири ноилшавӣ ба сулҳу ризоият дар Тоҷикистон, муҳайё сохтани шароити мусоид барои ободонию шукуфоии ҳақиқии Ватан... мулоқот доир сохтем».

Манфиатҳои миллии Тоҷикистон дар арафа ва рафти музокирати сулҳи тоҷикон, пеш аз ҳама,

Таҷрибаи сулҳи тоҷикон

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://istilohot.tj>)

аз ҳифзи якпорчагии Тоҷикистон, тамомияти арзӣ ва давлатдории тоҷикон иборат буд. Зеро дар он вақт, хатари ҷиддии аз байн рафтани давлати тозаистиклол ва навбунёди Тоҷикистон, ҳалалдоршавии тамомияти арзии он ва ба минтақаи маҳалҳои ҷудогона қисмат шудани он таҳдид мекард.

Хушбахтона, тарафҳои даргири тоҷикон ба шарофати ақлу фаросати меросиашон сари вақт дарёфтанд, ки ҷанг роҳи ҳалли мушкилашон нест, балки наҷоти миллат, кишвар ва давлаташон дар сулҳу оштии ва дар ҳамдигарфаҳмию якпорчагист.

Мо аз он ифтихор дорем, ки фарҳанги сулҳи тоҷикон барои ҷаҳониён намунаи ибрат буда, аз ҷониби Созмони Милали Муттаҳид ҳамчун таҷрибаи нодир эътироф гардидааст. Таърих кам ёд дорад, ки ҷанги шаҳрвандӣ дар чунин муҳлати кӯтоҳ хотима ёбад ва ҷонибҳои даргир боз ба ҳам дасти дӯстиву бародарӣ дода, ба хоҳири бақои давлат, ҳифзи марзу буми аҷдодӣ, амнияти халқу миллат ва арзишҳои миллии бо ҳам муттаҳид гардида, фаъолияти солими дастгоҳи воҳиди давлати хешро ба ободии кишвар равона карда бошанд.

Аз ин хотир, имрӯз ва минбаъд тамоми нерӯҳои сиёсӣ ва ҳар як фарди солимфикри Тоҷикистони азиз бояд дастовардҳои сулҳ, истиқлоли давлатӣ ва асосҳои давлатдории миллии тоҷиконро чун гавҳараки ҷашми ҳифз намуда, барои таъмин намудани рушду нумӯи ва пешрафту шукуфоии Ватани аҷдодӣ ва шукргузори аз ҳаёти ошоштаю созандаи мардум пайвасти ҷаҳду талош намоянд.

То имрӯз дар бораи раванди дарёфти сулҳу оштии дар Тоҷикистон, таҷрибаи нодир сулҳи тоҷикон, дар бораи он ки чӣ тавр ва ба кадом тарзу тариқ тарафҳои сулҳи тоҷикон ба сулҳ ва оштию ваҳдат расиданд, мақолаву рисола, маҷмӯаи китобҳои навишта, гузоришҳои суҳбатҳои карда ва мизи гирду конференсияҳо дар дохил ва хориҷ аз Тоҷикистон баргузор гардиданд. Сулҳи тоҷикон борҳо мавриди таҳқиқоти илмӣ қарор дода шудааст.

Бо ташаббуси баъзе кишварҳои аъзои СММ ва созмонҳои минтақавӣ ва байналмилалӣ чанд лоиҳаи вижае ба омӯختани таҷрибаи сулҳи тоҷикон ва амалӣ гардонидани дастовардҳои он дар ҷомеаи тоҷик ихтисос дода шуд.

Ин лоиҳаҳо ба натиҷаҳои ҷашмгире ноил гардиданд ва дар доираи онҳо ду-се китоби арзишманде ба забонҳои тоҷикӣ, русӣ ва англисӣ ба ҷоп расиданд, ки аз тарафи коршиносон ва донишмандони ватанию хориҷӣ ба ҳубӣ пазируфта шуданд ва бо ҳамин заминаи муносиби назарӣ ва амалиро барои то ба ҳар фарди ҷомеаи тоҷик расондани сабақҳои дастовардҳои асосии сулҳи тоҷикон фароҳам сохтанд ва аз ин ҷиҳат аҳамияти илмӣ ва амалӣ доранд.

Барои ҳаматарафаи омӯختани раванди сулҳи тоҷикон ва сабақҳои омӯзандаи он фурсат ва имконот ҳанӯз ҳам вуҷуд дорад. Аксари шоядони бевосита ва иштироккунандагони он воқеаҳо ва раванди сулҳу оштии миллии, ки имрӯз манбаи асосӣ ва ягонаи боэътимод мебошанд, дар қайди ҳаёт ҳастанд. Бо гузаштани ҳар сол ин имконот ва фурсат камтар ва тангтар хоҳад шуд. Бадиӣ кор дар он аст, ки ба истиснои санадҳои расмӣ музокирот, ки дар маҷмӯаи китобҳои алоҳида ба ҷоп расидаанд, дигар тамоми маводи марбут ба он дар дасти шахсони алоҳида аст. На бойгонии Комиссияи муштараки оташбас ва на бойгонии Комиссияи оштии миллии ва на бойгонии музокироти сулҳи байни тоҷикон дар асл вуҷуд надорад. Ҳамаи ин маводи парешон, вале бисёр муҳимро дар як ҷо бояд гирдоварӣ кард ва омӯхт. Вагарна бо мурури замон ин саҳифаҳои таъриҳамон низ мисли бисёр саҳифаҳои дигари он номуайян мемонад.

Сулҳу оштии ва ваҳдати миллии вақте устувор ва бебозгашт мешаванд, ки агар онҳо ба фарҳанги сулҳи ҷомеа табдил ёбанд. Ин марҳала, ки дар илми муосир бо номи «сулҳсозӣ ё эҷоди сулҳ» ёд мешавад, аз лиҳози аҳамият камтар аз марҳалаи сулҳофаринӣ нест, балки бештар мебошад. Мисли он ки дар марҳалаи аввал дӯстони хориҷӣ дар симои СММ ва дигар созмонҳои минтақавӣ ва байналмилалӣ ба Ҷумҳурии Тоҷикистон дасти мадад дароз карда буданд, дар марҳалаи дувум низ маҳз онҳо ташаббуси нишон доданд ва чанд лоиҳаи вижаеро ба омӯختани таҷрибаи сулҳи тоҷикон ва амалӣ гардонидани дастовардҳои он дар ҷомеаи тоҷик ихтисос доданд.

Таҷрибаи сулҳи тоҷикон

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://istilohot.tj>)

Дар доираи ин лоиҳаҳо иштироккунандагон диққати асосиро ба мубрамтарин ва доғтарин масъалаҳои ҷомеаи тоҷик, ки мавриди баҳс ва ихтилофи назарҳо қарор доштанд, равона карда, аз пайи рафъи онҳо, пайдо намудани роҳи ҳалли онҳо ва ҳамзамон боиси муайян кардани моҳияти аслии ва воқеияти онҳо буданд. Масъалаҳои муносибати дин ва давлат, ҳизби динӣ ва низоми демократӣ, маърифати динӣ ва низоми маорифи дунявӣ, таҳаммулгарой, дину мазҳабҳои навбаромад ва амнияти миллӣ, ифротгароии динӣ ва роҳҳои пешгирӣ аз он, тадбирҳои истиқрори боварӣ миёни дунявигароён ва дингароён ё исломгароён, қонун ва дин ва ғайра аз ин ҷумла мебошанд.

Баррасии ин масъалаҳо муколамаи байни ҷомеа ва мақомоти расмиро дар марказ ва маҳалҳо бардавом ва устувор карда, ба ҳаллу фасли онҳо мусоидат намуд ва заминаи ихтилофу ҳамдигарнофаҳмиро дар ҷомеа то ба ҳадде бартараф сохт.

Марҳалаи сулҳсозӣ низ дар Тоҷикистон аз ҳар лиҳоз боиси таваҷҷуҳ буда, диққати намоёндагони минтақа ва Иттиҳоди Аврупо бо мурури замон ба он бештар гардид. Аз ин рӯ, омӯзиш ва тарғибу ташвиқи таҷрибаи сулҳсозии тоҷикон низ дар баробари таҷрибаи сулҳофариниашон аз вазифаҳои муҳимми донишмандон ва коршиносони ватанӣ ва хориҷӣ мебошад, то ки он барои кишварҳои минтақа ва дунё ҳамчун намунаи бобарор хидмат намояд.

Бо ибтикори Сарвари давлат дар як муддати кӯтоҳ харобаҳо ба ободӣ табдил ёфта, иншооти азим қомат афрохтанд. Барои ба ҳам пайвастании тамоми гӯшаву канори мамлакат шохроҳи ваҳдат ва барои иртиботи мустақим бо кишварҳои дуру наздик нақбҳо, пулҳо ва роҳҳои бузурги мошингард сохта, силсилаи неругоҳҳои барқӣ ва корхонаҳои азими саноатӣ бунёд карда шуданд.

Тоҷикистон дар давоми 30 соли даврони мубораки Истиқлоли давлатӣ дастовардҳои зиёде дорад, аммо муҳимтарин ва бузургтаринаш ҳамон дарёфти сулҳу оштии мебошад. Гузашта аз ин, бисёре аз комёбиҳои он маҳз аз баракати ҳамин сулҳу оштии аст. Иқтисодшинос ва дипломати маъруфи тоҷик академик Талбақ Назаров, ки худ дар раванди истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ нақш гузоштааст, дар таҳқиқоташ ба натиҷае омадааст, ки оғози болоравии иқтисоди кишвар маҳз баъди ба имзо расидани «Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон» ба мушоҳида мерасад.

Муҳимтарин комёбиву дастовардҳои мамлакат натиҷаи заҳмати фидокоронаи мардуми Тоҷикистон ва иқдомҳои қаҳрамононаи Президенти кишвар, Пешвои муаззами миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон мебошанд.

Подоши ин ҳама корнамоиҳо маҳбубиятест, ки муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар дилу дидаҳои халқи Тоҷикистон ва садҳо ҳазор нафар ҳамватанони бурунмарзӣ пайдо кардааст.

Аз ин рӯ, дар таърихи 11 декабри соли 1999 дар Иҷлосияи XV Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон вакилони халқ таҳти кафкӯбии бардавом қарори Маҷлиси Олиро дар бораи додани унвони Қаҳрамони Тоҷикистон ба Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон қабул карданд.

Қарори Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти рақами 923 аз санаи 11 декабри соли 1999 оид ба сарфароз гардонидани Эмомалӣ Раҳмон – Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон бо унвони олии «Қаҳрамони Тоҷикистон» ба тасвиб расид, ки дар он аз ҷумла омадааст: «Эмомалӣ Раҳмон – Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон барои корнамоиҳои беназир дар роҳи истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ, демократикунони ҷомеа, таъмини тамомияти арзӣ, пойдорӣ давлат ва хизмати содиқона ба халқ бо унвони олии Қаҳрамони Тоҷикистон сарфароз гардонидани шавад».

Мукофоти ин ҳама заҳматҳо, пеш аз ҳама, ҳусни таваҷҷуҳ ва эҳтироми бузурги ҷомеаи ҷаҳон мебошад, ки мунтазам нисбат ба сарвари донову тавоноии Тоҷикистон, сиёсатмадори варзида ва ифодагари умеду ормонҳои умумибашарӣ ибраз мегардад.

Ба имзо расидани «Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон» аҳаммияти бузурги байналмилалӣ дорад.

Ҷомеаи ҷаҳонӣ ба Тоҷикистони соҳибистиклол чун ба давлате, ки бунёди ҷомеаи демократиро ихтиёр кардааст ва дар ин азм устувор аст, эътимоди ҷиддӣ кард, онро ба узвияти ҳеш пазируфт ва тавассути созмону ниҳодҳои байналхалқӣ робитаи чандҷонибаро устувор намуд.

Омӯзиши ҳамаҷонибаи таҷрибаи сулҳи тоҷикон барои пешгирӣ кардани ихтилофҳо имконият медиҳад, ки дар ҳолати сар задани муҳолифату низоъҳо бояд ҳарчи зудтар роҳи ҳалли онҳоро пайдо кард. Суханони сарварони кишварҳои зиёди ҷаҳон ва пешвоёни сиёсии сатҳи ҷаҳонӣ хизматҳои муҳтарам Эмомалӣ Раҳмонро дар истиқрори сулҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон бори дигар собит месозанд.

Сарчашмаи ин эътирофи ҷаҳониро метавон дар заминаи шинохти моҳият ва ҳадафҳои сиёсати дохиливу хориҷии муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дарёфт, зеро тамоми дастовардҳои мардуми тоҷик дар даврони истиқлол, бавижа таҷрибаи сулҳ самараи ҳамаин сиёсати оқилонаи Сарвари давлат мебошад. Натиҷаи ин сиёсат ва расидан ба марзи сулҳу оштӣ буд, ки дар мамлакат таҳаввулот ва дигаргунсозӣҳои азим дар тамоми бахшҳои зиндагӣ ба вуқӯъ пайваста, заминаҳои эҳёи миллӣ ва таҷаддуди кишвар фароҳам омаданд.

Тоҷикистон имрӯз дар миёни ҷомеаи давлатҳои мутамаддин ҷойгоҳи шоистаи ҳешро пайдо карда, ташаббус ва иқдоми Президент аз ҷониби кишварҳои хурду бузург ва созмонҳои байналмилалӣ истиқбол мешаванд. Сиёсати мазкур, ки бо зуҳури роҳбар ва пешвои навадеш дар таърихи миллати бостонӣ иртибот мегирад, падидаи барҷастаи таҳаввул ва гардиши кулӣ дар тафаккур ва фарҳанги сиёсии тоҷикон дар ибтидои асри XXI ба шумор меравад.

Истиқрори сулҳу созгории миллӣ, тантанаи ваҳдат ва ҳамгироии мардуми Тоҷикистон, ки аз хизматҳои таърихӣ муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар ҷодаи эҳёи миллат ва давлатдорӣ миллист, талашҳои тоҷиконро дар бунёди ҷомеаи демократӣ тақвият бахшид.

Бо ҳидояти муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ва ҳузури мубораки ӯ рӯзҳои ҷашни Ваҳдати миллӣ мардуми шарифи тоҷик дар яке аз минтақаҳои кишвар канори ҳам омада, нишоту шукронаи ваҳдатро ба ҳам қисмат мекунанд. Ин расми нақӯ ба як ойини раъиятдорӣ муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон табдил ёфтааст, ки дар миёни мардум ва давлат пайванду муколамаи ҳамешагиро дар қаринаи хуштарин орзуву ниятҳо ба вуҷуд овард.

Таъсиси Анҷумани тоҷикон ва форсизабонони ҷаҳон – «Пайванд» аз меваҳои ширини даврони Истиқлол, сулҳу ваҳдати миллӣ ва фазилати давлатдорӣ муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон мебошад, ки ба зоти худ падидаи беназири таърихи тоҷикон ва ёдовари корномаҳои Сомониёни фаррухнаҷод аст.

Президент тоҷикони ҷаҳонро, ки то замони Истиқлол дар ҳар сӯйи офоқ парешон буданд, бо таъсиси ин ҷамъият ба ягонагӣ хонд ва чароғи иртиботро миёни кулли тоҷикон ва форсизабонони олам фурӯзон кард.

Ибтикорот ва корномаҳои Раиси Анҷумани «Пайванд» муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, ки ваҳдати тоҷиконро дар паҳнои ҷаҳон таҳким бахшид, мавриди таҳсину ситоиш ва арҷгузори иродатмандонаи тамоми форсизабонон қарор гирифт.

Азми қавию устувори муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар роҳи расидан ба ҳадафҳои ҷавонмардона, барқарору пойдор ва абадзинда гардонидани давлату давлатдорӣ тоҷикон аз ҳар сухану гуфтори ӯ баръало эҳсос мешуд.

Дар Паёми шодбошии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба муносибати 25-солагии Рӯзи Ваҳдати миллӣ 26 июни соли 2022 гуфта шудааст: «Сулҳу оромӣ арзишмандтарин неъматӣ ҳаёти мост ва ҳифз кардани пойдор нигоҳ доштани он вазифа ва қарзи муқаддаси ҳар як шаҳрванди Тоҷикистон мебошад.

Зеро сулҳу оромӣ ва ваҳдати миллӣ барои мо арзишҳои ҳаётан муҳимме мебошанд, ки ба шарофати онҳо мардуми Тоҷикистон ҳоло ба хоҳири ободии Ватан, пешрафти давлат, амалӣ намудани ҳадафҳои стратегӣ миллӣ ва осоиши ҳар як хонадон сарҷамъу аҳлона заҳмат

Таҷрибаи сулҳи тоҷикон

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://istilohot.tj>)

мекашанд.

Зиндагии осудаву ороми ҳар як оила, амалӣ гардидани нияту орзуи ҳар як шаҳрванд, ободии Ватан ва пешрафти давлат танҳо дар сурати пойдор будани сулҳу суботи комил имкон дорад.

Ҳамчунин, ба ҷо овардани фаризаҳои динӣ низ, ки ҷузъи муҳимми зиндагии мардуми мусулмони мо ба шумор мераванд, фақат дар шароити таъмин будани амният, сулҳу оромӣ ва суботи сиёсӣ муяссар шуда метавонад».

Қобили таъкид аст, ки дар марҳалаи нави бунёди давлати ҷавони Тоҷикистон тақдири баланди миллати куҳандиёри тоҷик дар симои шахсияти беназири таърихӣ, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон олитарин сифатҳои аҷдоди хеш, аз қабилӣ адолати инсонӣ, бузургдилию шуҷоат, раҳму шафқат ва қобилияти нотақрори ваҳдатфариро эҳёву таҳким баҳшида, маҳз дар заминаи ҳамин ҳамоҳангӣ ҷомеаро ба сатҳи баланди ҳештаншиносӣ расонид.

Маҳз бо заҳмату талошҳои пайгиронаи Президенти мамлакат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон Тоҷикистон дар интиҳои асри XX аз фоҷиаи миллӣ раҳо ёфта, баъд аз ҳазор сол дар роҳи эҳёи давлатдорӣ миллӣ ба дастовардҳои бузурги таърихӣ ноил гардид ва ҳоло ба сӯи ояндаи нек устуворона қадам мегузорад.

Ба эътирофи иштироккунандагон ва шоҳидони бевоситаи сулҳ таҷрибаи Тоҷикистон ҳодисаи беназир бемисл ва хеле нодир таърихӣ буда, барои ҳамаи халқу давлатҳост, ки сулҳу салоҳ меҳаҷанд ва барои ҷомеаи байналмилалӣ дарси ибратомӯз бояд бошад.

Муҳимтарин сабақ ва чора, ки аз таҷрибаи сулҳи бобарор ва нодир Тоҷикистон бармеоянд, он аст, ки бояд ба зӯри бозуи худ, ақлу хиради хеш, имконоти мавҷуда така кард, худқафо, соҳибхитӣ, мустақилу озод ва сарбаланд бояд буд.

Зӯри мо, шаъну шараф ва обрӯву эътибори мо дар дохили кишвар ва хориҷи он дар ваҳдати мо, дар якпорчагиву ягонагии тамоми маҳаллу минтақаҳои мо, қавму миллатҳои муқими Тоҷикистон, нерӯҳои сиёсӣ иҷтимоӣ ва динӣ мазҳабии мост.

Вазифаи мову шумо аз он иборат аст, ки ин таҷрибаи бобарор ва нодир сулҳамонро таҳқиқ ва тарғибу ташвиқ намоем ва ҷаҳониёро аз он огоҳ созем ва бо ҳамин заминаро дар минтақа ва олам барои истифода аз ин таҷрибаи нодир ва бобарори худ омода кунем.

Баҳодиҳии муҳтаво: 1

Баҳои миёна: 1 (1 овоз)

Манбаъ: <http://istilohot.tj/tg/content/tachribai-sulkhi-tochikon?mini=2025-05>

Пайвандҳо

[1] https://president.tj/tajikistan/tajik_peacemaking_experience